

סֵפֶר

אוֹצֵר הָאֱמוּנָה

והוא לקוטי קונטרסים יקרים מפז ומפנינים, שנדפסו ונתפשטו בכר
בעולם, המגלים את מעלת האמונה הפשוטה בו יתברך, להאיר על
נפשו ערכות, זיו, ידירות, חיות אלקותו יתברך, ועצות והתחזקות
והנהגות ישרות איה לזמנת לזה.

בני ומיסד על-פי דברי
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון
ברצינא קדישא עלאה, ארוננו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו
הנאון הקדוש, אור נסלא, אשר על רז לא אגיס ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, פתובים ומאמרי חכמינו
הקדושים מגמרא ומדרשים, והזהר הקדוש

הובא לדפוס ע"י
חסידי ברסלב
עיה"ק ירושלים תרעב"א

הכתבת להשיג את הספר הקדוש הזה
ובל ספרי אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי תלמידיו הקדושים

* * *

בארץ ישראל
יבנאל עיר ברסלב

גליל

* * *

בארצות הברית
מתיבתא היכל-הקדש — חסידי ברסלב
Mesifita Heichal Hakodesh

Chasidei Breslov
1129-42nd STREET
Brooklyn N.Y 11219

* * *

באמצעות הדואר לפי הכתובת:
"קרן הדפסה והפצה"
ת.ד. 8065 אשדוד
ובמספר טלפון: 03/6765235

שְׁמַעְתִּי בְּשִׁמוֹ שְׁאָמַר, שְׁטוֹב
מְאֹד מִי שְׁזָכָה לְכֹנֶס וּלְטִיל
עֲצָמוֹ בְּאִמּוּנָה, וְשֵׁם יֵשׁ הַיְכָלוֹת
וְחֻדְרִים, וְהוּא נִכְנָס וּמְטִיל
עֲצָמוֹ מִחֻדְרֵי לְחֻדְרֵי וּמִפְּלִטֵי
לְפִלְטֵי, וְיֵשׁ שֵׁם דְּרָכִים
כְּבוֹשִׁים גְּפִלְאִים מְאֹד, וּמְשֵׁם
נִכְנָסִין וּמְטִילִין בְּבִטְחוֹן וְכוּ',
וְאַחַר־כֵּן נִכְנָסִין יוֹתֵר וְיוֹתֵר;
אֲשֶׁרֵי הַנִּכְנָס וּמְטִיל שֵׁם!

(ח"י מוהר"ן, סימן תכ — דפוס חדש)

סדרת הקונטרסים

אוצר האמונה

ז	א. אור אמונה
מז	ב. בית אמונה
צט	ג. גלוי אמונה
קמא	ד. דרך אמונה
קעג	ה. התגלות אמונה
רה	ו. ורעה אמונה
רכט	ז. זכרון אמונה
רנז	ח. חזוק אמונה
רפג	ט. טהרת אמונה
שט	י. יסוד אמונה
שלג	כ. פלליות אמונה
שנה	ל. למודי אמונה
שעט	מ. מעלת אמונה
תג	נ. נעימות אמונה
תכה	ס. סוד אמונה
תנה	ע. ערבות אמונה
תפה	פ. פתח אמונה
תקז	צ. צדקת אמונה
תקכט	ק. קול אמונה
תקמז	ר. ראש אמונה
תקעז	ש. שמחת אמונה
תקצט	ת. תפארת אמונה

אוצר-האמונה

קונטרס

אור אמונה

יגלה ויפרסם את ערכות נעימות זיו אור האמונה הקדושה, ואיך שזהו עקר התכלית להגיע אליה. להאמין בו יתברך, באמת ובתמים, ואשר כל התורה בלה תלויה רק במדת האמונה הקדושה בו יתברך אשרי המחזיק את עצמו באמונה פשוטה, ואז עולמו יראה בחייו.

★

פנוי ומיסד על-פי דברי רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון. בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מורנו ורבנו רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו.

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אנים ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו, ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, פתובים, ומאמרי חקמינו, הקדושים זכרונם לברכה, מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש

★

הובא לדפוס
על-ידי חסידי ברסלב
עיה"ק ירושלים תובכ"א

וּפְעַם אַחַת אָמַר מוֹהֲרַא"ש
נ"י, שְׁהָאֲדָם צָרִיךְ לְהַרְגִיל אֶת
עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, אוֹ רַק אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, "נָאֵר צוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ,
אֲדַעַר נָאֵר פּוֹן הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ",
וְכַשִּׁיִּרְגִיל אֶת עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר כֶּךָ,
אִז אֵף פְּעַם לֹא יִפֹּל בְּדַעְתּוֹ,
מֵאַחַר שֶׁתְּמִיד מְדַבֵּר רַק מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרֵךְ.

(אמרי מוהרא"ש, חלק א', סימן רנ)

קונטרס

אור אמונה

.א

רבנו הקדוש. זכותו יגן עלינו, אמר (שיחות הר"ן
סימן ל"ג): אצל העולם אמונה הוא דבר קטן. אבל
אצלי אמונה הוא דבר גדול מאד. ועקר האמונה היא
בלי שום חכמות וחקירות כלל. רק בפשיטות גמורה.
כמו שהנשים והמוץ עם הכשרים מאמינים. עין שם.
ובאמת על-ידי שהאדם מכניס בידעו אמונה פשוטה
בו יתברך. נזכר ונתישב מחו ודעתו. ואינו מתבלבל

ומתבטל כלל משום דבר שבעולם. כי המאמין
האמתי — שמאמין בו יתברך בתמימות ובפשיות
גמורה, שאין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, הוא
תמיד נמשך אליו יתברך; ומכל שכן כשזוכה גם
לדבר עמו יתברך בלשון שרגיל בה, ומדבר אליו
יתברך, ומספר לפניו יתברך את כל לבו, וכל מה
שמעיק לו, ומרבה להתחנן ולהתפלל אליו יתברך.
בדרך שהנשים והמון עם הפשוטים הכשרים עושין.
אין לשער ואין לספר את התענוג הרוחני שמרגישין
מזה. כי בדרך כלל עוברים על כל אחד ואחד צרות
ומרירות ומכאובים משנים, וכל מיני עגמת נפש מדי
יום ביומו, שדבר זה מעקם ומסלף את לב האדם
ומשברו לגמרי; אבל כשרגיל את עצמו בדרך
הנשים והמון עם הכשרים, לדבר עמו יתברך בלשון
שרגילים בו (הינו כל אחד כפי מדינתו ולשונו),
ומרבה לדבר ולספר את כל אשר עם לבו אליו
יתברך, אדם הזה מרגיש כל מיני חיות וטעם בחייו,
ואינו מאבד את עצמו בכל מיני מצבים שעוברים
עליו, רק לבו בטוח ונכון בו יתברך; אשרי לו ואשרי
חלקו בזה ובבא.

ב.

ואמר (שם, סימן ל"ב): שצריך לחזק את עצמו באמונה ולבלי להפגס בחקירות כלל, ולבלי לעיין כלל בספרים של מחקרים, רק להאמין בהשם יתברך באמונה לבד, בלי שום חקירות כלל, וצריכים להשליך מדעתו ומלבדו כל מיני ספקות וחקירות ובלבולים, רק להאמין בו יתברך, ובהצדיקים האמתיים באמונה לבד, בלי שום חקירות כלל, כי כבר זכינו לקבל תורתנו הקדושה על-ידי משה רבנו, עליו השלום, וכבר היו לנו צדיקים רבים גדולים ונוראים בכל דור ודור, וראוי לנו לסמוך עליהם בלי שום חקירות, ולילך בעקבותם, להאמין בהשם יתברך בפשיטות, ולקיים תורתו ומצוותיו, כאשר מסרו לנו אבותינו הקדושים, עין שם, ומי שמרגיל את עצמו ללמוד בתורה הקדושה, ומעיין בספרי אמת של הצדיקי אמת שבכל דור ודור, הבנויים ומיסדים על אדני פז יסודות התורה הקדושה, בגמרא ומדרשים וזהר הקדוש, הוא יתעורר ויחזק עצמו מאד מאד באמונה הקדושה, כי דברי הצדיקים האמתיים הם אורות רוחניים שזכו להוריד על-ידי רב יגיעתם וטרחתם

בעבודת השם יתברך. שיגעו וטרחו, ועל-ידי-זה זכו
 להשיג רזי דרזין וסתרי נסתרות בתורה הקדושה, והם
 מחיים ומחזקים את נפש ההוגה בהם, שגם הוא
 ימשיך את עצמו אליו יתברך. ועל-כן אשרי הבורח
 אל תוך ספרי הצדיקים האמתיים, וימצא שם אמתת
 מציאותו יתברך, ויתלהב לכבו גם-כן אליו יתברך.
 וישמר את עצמו מהנגע הצרעת שהם ספרי המחקרים,
 ספרי הלצים, ובכרטיית בדורות אלו שמתפשטים
 ביותר קלפת העתונים הרעים, שהם בכלל ספרים
 חיצונים המקררים את האמונה הקדושה ומכניסים
 ספקות ובלבולים ועקממיות בלב האדם. ועל-כן ראוי
 להתרחק מאלו הספרים, וכמו-כן מאנשי לצון
 המתלוצצים מיראים וכשרים אמתיים, וצריך להתרחק
 מהם כמו שמתרחקים מבעלי ראתן (מחלה מדבקת,
 רחמנא לצלן), כי אפלו הכל פיהם טמא, ויכול להזיק
 לך. אשרי הבורח אל תוך התורה הקדושה, ואוחז את
 עצמו עם הכשרים והיראים האמתיים שפדור, ואוחז
 את עצמו בספרי הצדיקים האמתיים, הבנויים
 ומיסודים על יסודות החסידות והקבלה והמוסר, ואז
 יהיה חזק באמונה פשוטה בו יתברך כיתר חזק.

ג.

ביותר צריכים לברח מהקלפה העצומה
 שהתפשטה עכשו, והיא קלפת "כחי ועצם ידי עשה לי
 את החיל הזה", שחושבים כאלו הכל תלוי ביד האדם.
 ומנתקים את עצמם לגמרי ממנו יתברך, ושוכחים
 ממנו יתברך לגמרי, ועל-ידי-זה נבנה אצל כל אחד
 מציאות של מלכות דסטרא אחרא, שהיא הנהגה
 מפרדת לגמרי ממנו יתברך, אשר משם יוצאים כל
 הצרות והטמאות והדינים בעולם, ומכל שכן
 כשנותנים כח למלכות כזו, שקל מגמתה לעקר את
 האמונה הקדושה מישראל, על-ידי-זה מגבירים את
 הקלפות והסטרא אחרא בעולם, וגורמים עכוב
 הגאולה; כי רק אז בביאת המשיח נזכה למלכות
 דקדושה, ולא קדם לכן, כי משיח צדקנו יחזיר את
 המלוכה להשם יתברך, כמו שכתוב (תהלים כ"ב): "כי
 לה' המלוכה ומושל בגוים", וכתוב (עובדיה א'): "ועלו
 מושיעים בהר ציון לשפט את הר עשו, והיתה לה'
 המלוכה". ואף שנדמה עכשו, שקל אלו הלוקחים
 כחם בידם, כאלו הם מצליחים, באמת הכל אחיזת
 עינים בשביל הבחירה והנסיון, כמו שאמר רבנו,

זכרונו לברכה: כל מה שאתה רואה בזה העולם, זה רק בשביל הבחירה והנסיון. לראות את תם לבך, אם להמשיך את עצמך אליו יתברך בלב אמת, או חס ושלום, לנתק את עצמך ממנו יתברך, ויאמר: דינו פֶּעַל וְלֹא הַשֵּׁם, שהוא הכפירה העצומה של: כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה. ועל־כן מי שמכניס את עצמו באמונה פשוטה בו יתברך, ויודע שאין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ומחזיק בהתורה הקדושה ובהצדיקים האמתיים שבכל דור ודור, ההולכים כפי הקבלה האמתית, שקבלנו מאבותינו ורבותינו הקדושים, בלי שום זיו בלשהו מדת תורתנו הקדושה, הוא דיקא עוזר לבנין מלכות דקדושה, והוא דיקא עוסק בקרוב הגאולה אשר בוא יבוא משיח צדקנו, ויגאלנו גאלת עולם, ויאיר בנו את אמתתו יתברך, ויבנה לנו את בית מקדשנו, ויחזירנו לארצנו הקדושה.

ד.

עקר קיומנו בתקף הגלות, ובפרט בגלות הארצה המרה הזאת, שגברה ההסתרה בתוך ההסתרה

והתפשטו הכפירות והאפיקורסות בעולם מאד, אשר
כמוהם לא נהיו — הוא על-ידי שהשם יתברך ממשיך
עלינו גם עכשו בתקף עמק נפלתנו וירידתנו הארה
נפלאה בהעלם גדול מרוחו של מלך המשיח, שיבוא
במהרה בימינו, שעל-ידו יהיה עקר תקון העולם. וזה
מרמז בפסוק (בראשית א'): "והארץ היתה תהו ובהו,
ורחש על-פני תהום", שדרשו חכמינו הקדושים על
זה (במדרש רבה על פסוק זה), שזה מרמז על הגליות,
והתקון יהיה על-ידי: ורוח אלקים מרחפת על-פני
המים", שהוא רוחו של מלך המשיח, עין שם. כי
השם יתברך מרחם עלינו בכל דור ודור, ושולח אלינו
צדיקים קדושים, שזכו על-ידי יגיעתם ועבודתם
וטרחתם ומסירות נפשם בעבודתו יתברך, להשיג
איזה בחינת אור מהאור הגנוז שיגלה מלך המשיח,
והם ממשיכים את האור הזה עלינו גם עכשו, בתקף
חשך הגלות וההסתרה, והאור הזה הוא בחינת גלוי
האמונה הקדושה בו יתברך, שנמסר נפשנו רק אליו
יתברך, ולא נאבה, ולא נרצה ולא יעלה על לבנו שום
מלכות בלעדיו יתברך. ועל-כך אשרי הזוכה לאחז
והחזיק את עצמו עם צדיקי דורנו, שהם ממשיכים
את קבלת התורה המסורה לנו מדור דור, ומאירים

עלינו אור האמונה הקדושה, ולא יטה ולא יתרחק מהם בשום אופן שבעולם, כי רק על ידם יזכה גם-כן להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ויאיר עליו גם-כן איזה בחינת אור מאור הגנוז של מלך המשיח. אשרי הזוכה לאחז את עצמו בצדיקי הדור האמתיים, ואינו מטעה את עצמו כלל, כי רב טוב הצפון יזכה על ידם, ומה גם שעל ידם יזכה להנצל מחבלי משיח שיהיה בעקבתא דמשיחא, שזה מלחמת גוג ומגוג — הכפירות והאפיקורסות שיתפשט בעולם, ומי שיחזיק את עצמו עם הצדיקים ינצל מהכל, כי ישאר חזק באמונה פשוטה בו יתברך.

ה.

צריך שתדע שעקר הגאולה תהיה דיקא על-ידי פשוטי עם ישראל, שנשארו באמונה בו יתברך, ולא זו מדת תורתנו הקדושה כהוא זה, ולא ותרו על שום קצו של יו"ד, כפי שקבלנו מאבותינו ורבותינו הקדושים מדור דור, ואף שעכשו הם בעיני העולם ללעג ולקלס, כי מי שחפץ באמת בהאמונה הקדושה, ומחזיק בדרך אבותינו ורבותינו הקדושים צוחקים

ולועגים עליו. אף-על-פי-כן דיקא על-ידם יביא השם
 יתברך את מלך המשיח. ועל-כן עלינו לברח מכל מיני
 חקמות של הכל המצויים עקשו בעולם, ולא נסתכל
 עליהם כלל, רק נבנה את ביתנו על פי דת תורתנו
 הקדושה, ונחנך בה את בנינו ובנותינו כפי שנתחנכו
 אבותינו ורבותינו מדור דור, ונתפרד מכל מיני כתות
 של כופרים ואפיקורסים, שמסתירים ומכסים את
 אמתת מציאותו יתברך. וביותר צריכים להתפרד מאלו
 המתחברים עצמם אל המינים והאפיקורסים,
 ומחניפים אותם, כי בת חנפים אינם מקבלים פני
 שכינה, ואמונה עם חנפה הם שני הפכים לגמרי, ואי
 אפשר להם לילך יחד כלל, כי מי שמאמין בו יתברך
 באמת, אינו חונף את שום בריה שבועולם, כי רק אליו
 יתברך הוא פונה, וממנו יתברך עזרתו וישועתו, וכל
 מה שמכניס את עצמו יותר באמונה הקדושה, יותר
 מתפרד מכל אלו החנפים, השקרנים והצבועים
 המתחברים עצמם אל הרשעים, המינים
 והאפיקורסים, שכל מגמתם היא רק להשכיח את
 אמתת מציאותו יתברך. אשרי הבורח מהם ומתחבר
 עצמו רק אל היראים האמתיים, המוסרים נפשם לקים
 את דת תורתנו הקדושה בתמימות ובפשטות גמור.

ו.

צריך לבטל את עצמו לגמרי אליו יתברך, עד שיבוא להכרה ברורה אשר אין בלעדיו יתברך כלל. ולא שיף לעשות איזה תנועה קלה בלעדיו יתברך. ועל-ידי ידיעה זו לעולם לא יתרחק ממנו יתברך, כי באיזה מקום שרק יהיה, ימצא את השם יתברך. הן בעליה, והן בירידה, מאחר שידע כי הכל ממנו יתברך, שהוא מסבב עמו בסבובים כאלו וכו', והוא צריך לעבר ירירות וקטנות כאלו וכו', הכל לכל כדי לברר את האלקות שבעולם לפי בחינתו וש"ש נשמתו וגלגוליו ותקוניו הפרטיים. וזה מה שצוה המלך דוד, עליו השלום (תהלים קל"ט): "פליאה דעת ממני נשגבה לא אוכל לה". שמתפלא מאד מאד, איך יכול האדם לחשב שהוא רחוק ממנו יתברך, הלא אנה אלה מריחך ואנה מפניך אברח? אם אסק שמים — שם אמה, ואציעה שאול-הנבן הן שאני באיזה בחינת עליה, אסור לי להתרחק, חס ושלום, ממך יתברך על-ידי איזה צד גאות, והן כשאני נמצא עדין בשאול תחתית, גם שם הנבן — יכולים למצא אותך, אשא כנפי שחר, אשכנה באחרית ים, גם שם ידך תנחני.

ותאחזני ימינך. ואמר — אף חשף ישופני ולילה אור
 בערני. גם חשף לא יחשיף ממך. ולילה כיום יאיר
 כחשיכה כאורה. כל זה יאיר לך על-ידי שתזכה לבטל
 את עצמך לגמרי אליו יתברך. ואז לא יהיה שני איזה
 עליה או איזה ירידה אצלך. כי תמיד תשתוקק רק
 אחריו יתברך, וזה יהיה כל כסופיך ורצונותיך. עד
 שתזכה להכלל לגמרי בו יתברך.

ז.

עקר עבודת האדם בזה העולם הוא לכרר
 ולהעלות האמונה הקדושה בו יתברך. עד שיהיה ברור
 ומזכך לפני עיניו אמתת מציאותו יתברך. וכל המצוות
 שהאדם מקיים הם חזיק האמונה הקדושה. כמו
 שכתוב (תהלים קי"ט): "כל מצוותיך אמונה". כלומר
 המצוות צריכות להביא את האדם אל גלוי האמונה
 הקדושה. שיזכה להאמין בו יתברך באמת ובתמים.
 שהוא יתברך מוחיה ומנהיה ומקיים את כל הבטיחה
 בלה: דומם, צומח, חי, מדבר. ועל-פן המצוות
 נתחלקו לארבע בחינות אלו. כי יש דינים ומצוות
 ששייך לדומם, כמו דיני בור ברשות הרבים, או כל

דיני בית וכו', וכן יש דינים ומצוות ששייכים לצומח:
לא תחרש בשור וחרמור יחדו וכו', וכן יש דינים
ומצוות פחי: מה שמתר לאכל וכו', וכן יש דינים
ומצוות במדבר. כל השיך בין אדם לחברו וכו'; כי כל
התורה והמצוות שנתחלקו בארבע בחינות, הכל לכל
כדי לגלות את האלקות שיש בחלק זה מהבריאה, כי
התורה הקדושה ומצותיה מגלים את האמונה
הקדושה, הינו אמתת מציאותו יתברך. ועל-כן זהו
עקר עבודת האדם בזה העולם — לברר ולהעלות את
האמונה הקדושה מכל פרטי הבריאה, וכל מה
שהאדם זוכה להכניס את עצמו בהאמונה הקדושה,
כמו-כן מאיר כבר לפני עיניו כל העולם בהארה ובזיו
ובחיות אחר לגמרי, מאחר שמרגיש ומבין ורואה
ומתבונן את האלקות שבתוך הבריאה כלה, וזוכה
להתענג בנעם זיו שכינתו יתברך.

ח.

אחי, אחי! אל תחלש דעתך מכל מה שעובר
עליך מבעל בחירה, שעוקץ ומצער אותך בחורפין
וגדופין וכו', כי הכל מידו יתברך; וכשהאדם מכניס

ידיעה זו היטב היטב בדעתו — שאפלו מה שנעשה
 מבצל בחירה, הכל ממנו יתברך. אזי לעולם לא
 יתרחק ממנו יתברך, רק תמיד יברח אליו יתברך.
 ועליך לדעת, כי רבנו, זכרוננו לברכה, אמר פעם, שכל
 מה שברא הקדוש ברוך הוא בנה העולם הכל היה
 למען הבחירה והנסיון, עד שנותן רשות וכח להסטרא
 אחרא ולבני אדם לעשות כחפצם וכו', וכל זה למען
 לנסות את לבך אל מי תברח בעת צרתך. ועל-כן ראה
 וחכם, בני, והבן, כי הכל דמיונות של הכל ואחיזת
 עינים להטעות את האדם, שיחשב כאלו ביד האדם
 ויבכחו לעשות משהו בלעדיו יתברך, חס ושלום,
 ויבאמת זהו עקר הכפירה והעבודה זרה גמורה. כי
 צריכים לבטל את עצמו לגמרי אליו יתברך, ולידע כי
 הכל ממנו יתברך, ואין שום עצה אחרת רק לברח
 אליו יתברך ולקיים את התורה הקדושה והמצוות שהם
 רצונו יתברך, ועל-ידי-זה יסיר ממנו חרון אפו,
 וימתיק את כל הדינים ממנו, ויתבטלו כל המצרים
 אותו; וצריך להיות חזק כל-כך בידיעה זו, עד שיהיה
 מוכן ומזמן אפלו למסר נפשו על קדוש השם יתברך
 על ידיעה זו — לידע כי הכל ממנו יתברך, ואפלו אלו
 המצעים אותו הם רק שליחים ממנו יתברך לראות

אל מי יפנה בשעת צרה; וכידיעה זו, ובאמונה ברורה ומחלטת זו, חיו אבותינו מאבינו הראשון אברהם, עליו השלום, עד עכשו, ובכל הדורות נהרגו ונשרפו ונחנקו ונסקלו ונשחטו אבותינו הקדושים על קדוש השם, לא להטות מאמונה הקרושה הזו, לידע כי הכל ממנו יתברך, ואין עלינו שום עצה רק לברח אליו יתברך, לבקש ולהתחנן ממנו יתברך, שיחוס וירחם עלינו, וירחיב לנו, והטוב בעיניו יעשה עמנו, ואנחנו לא נטה מאמונתנו התמימה והפשוטה, אשר הכל לכל אלקות גמור הוא ודומם, צומח, חי, מדבר הם עצם אלקות בהתלבשות הזה, והוא יתברך מחיה ומנהיה ומקים את כל הבריאה כלה, ועל-כן הכל בידו יתברך, וכל הבריאה כלה הם שלוחיו יתברך לעשות באדם כחפצו ורצונו יתברך. אחי היקר! באם תכניס בלבך אמונה ברורה ומחלטת הזו, אזי תרגיש חיים אחרים לגמרי, עולמך בחיידך תראה, ותחענג בערכות נעם זיו שכנית עזו יתברך, בדגמת עולם הגמול, אשרי שיאחו בזה!

ט.

כשָׁאֲדָם מְכַנִּים אֶת עֲצָמוֹ אֶל תּוֹךְ הָאֱמוּנָה
הַקְדוּשָׁה, אֲזִי נִצּוֹל מִכָּל צְרוּחֵי וּמְרִירוֹתָיו, כִּי עֵקֶר
הַצֵּעַר וְהַמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אָדָם, הוּא רַק מַחֲמַת
חֶסְרוֹן אֱמוּנָה, כִּי בְּאֵמַת כְּשֶׁאָדָם זוֹכֵה לְהִיּוֹת מְסַבֵּב
עִם אֱמוּנָה, וְיוֹדֵעַ בְּבִירוֹר גְּמוּר כִּי אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת
בְּלִעְדֵי וְתִבְרָךְ כָּלֵל, אֲזִי נִגְאָל מִכָּל צְרוּחֵי; כִּי בְּכָל
תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֶׁם אֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְיוֹדֵעַ שְׁאֵין שׁוּם
מְקָרָה וְטִבֵּעַ כָּלֵל; וּמוֹכָא בְּתַקוּנִים, כִּי עֵקֶר הַשֵּׁעַר
וְהַפֶּתַח לְהַכְנֵס אֵלָיו יְתִבְרָךְ הוּא רַק עַל־יְדֵי מַדַּת
הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה, שֶׁזֶה הַשֵּׁעַר וְהַפֶּתַח הֵכִי בְטוּחַ, וְכָל
נְבִיא וְנָבִיא שֶׁרָצָה לְהַשִּׁיג נְבוּאָתוֹ הִיָּה מְכָרַח לְעִבֵר אֶת
פֶּתַח הָאֱמוּנָה, וְגַם יַעֲקֹב אָבִינוּ הֵנִיחַ צְנֹאָה לְכַנּוּי עַל
מַדַּת הָאֱמוּנָה, וְכֵן אַהֲרֹן הִכְהִין לֹא נִכְנָס לִפְנֵי וּלְפָנִים
כִּי אִם עַל־יְדֵי מַדַּת הָאֱמוּנָה, וְגַם דָּוִד הִמְלִיךְ לֹא
הִתְפַּחַד מִשְׁנֵאָיו, וְעִבֵר עַל הַכֹּל רַק בְּזָכוֹת הָאֱמוּנָה
הַקְדוּשָׁה, שֶׁהִיָּה חֲזָק וְאִמִּץ מְאֹד מְאֹד בְּמַדַּת הָאֱמוּנָה
הַקְדוּשָׁה, וְחֲמִיד בָּרַח אֵלָיו יְתִבְרָךְ, וּפָרַשׁ אֶת כָּל
שִׂיחָתוֹ אֵלָיו יְתִבְרָךְ, שֶׁזֶה כָּלֵל סֵפֶר הַתְּהִלִּים שְׁלוֹ.
אֲשֶׁר־י הַזֹּכֵה לְחֲזֹק אֶת עֲצָמוֹ בְּמַדַּת הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה,

ותמיד יברח רק אליו יתברך. אז יעבר בשוב ובנעימות
את חייו. וינצל מפל מיני צרות ומרירות, ויזכה לחיות
חיים נעימים וטובים, אשרי לו!

י

צריך שתחזק בעצמך אמתת מציאותו יתברך
באפן שלא יבלבל אותך שום דבר שבְעוֹלָם, רק בכל
יום ובכל שעה ובכל רגע תוכל לדבֵק עִצְמְךָ אֵלָיו
יתברך, ולא אכפת לך איפה אתה, אם אתה על הדרך,
או אם אתה בביתך, תמיד תמשיך על עצמך אמונה
פשוטה בו יתברך, ואז דִּיקָא תחיה חיים אמתיים,
חיים נצחיים. ועליך לדעת, כי מה שמיעד עבורך
ממילא יבוא אליך, אפלו בלא השתדלות, ומה שאין
מיעד עבורך ממילא לא יבוא אפלו עם השתדלות,
ודבר זה נפלאות תמים דעים, איך שבני אדם מטעים
את עצמם ונופלים בדעתם בכל פעם, הלא כשאדם
היה זוכה להדביק את עצמו בו יתברך, לא היה
מתפעל משום דבר ומשום בריה, ותמיד היה חזק
בדעתו, והיה עובר על הכל, אשרי לו!

יא.

צריך שתדע אהובי, אחי היקר, כי אין בלעדיו
 יתברך כלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם
 ממש. ועל-כן אל יפתך יצרך כאלו בידך תלוי הכל,
 חס ושלום, כי זה כפירה גמורה, רחמנא לצלן, כי
 שלמות האמונה הקדושה — למסר את עצמו לגמרי
 אליו יתברך, ולידע שהוא יתברך מנהיג את עולמו
 בהשגחה נוראה ונפלאה מאד, ואפלו קש אינו מתהפך
 בלי מוצא פיו יתברך, שמנשב רוח אלקי מרום גבהי
 מרומים עולם האצילות ויורד דרך בריאה, יצירה, עד
 שמגיע אל עולם העשיה שנקרא פה כידוע, ומתהפך את
 הקש: ומכל שכן מה שנארע עם בעל בחירה, ומכל
 שכן וכל שכן מה שנארע עם אחינו בני ישראל, הכל
 לכל משגח מעצם האצילות ממש.

ועל-כן צריכים להתחזק באמונה פשוטה, כי
 ביותר אורב הסטרא אחרא על מדת האמונה
 הקדושה, כי הם סמוכים אליה מאד, כי נקראת
 בחינת רגלין — רגלי הקדשה, כי האמונה הקדושה
 מלבשת בזה העולם, ותכף ומיד כשהיא כבר בזה
 העולם יכול גם הסטרא אחרא להאחו בה, בכחינת

(משלי ה'): רגליה יורדות מות. ובפכטיות על ידי אמונות כוזבות של כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה, אשר זהו כפירה גמורה, כי עם ישראל עקר קיומו רק על ידי הקול קול יעקב, וזה כחנו, וזה הצלחתנו, ותכף ומיד פשרק משתמשים עם כח הידים, הוא נופל אל הסטרא אחרא — הידים ידי עשו, ונופל אל תכלית גשמיות העשה אשר מלאים קלפות והסתרות חזקות וכו', ומשם נתהוה הקלפה העצומה והקשה מאד של מלכות הסטרא אחרא, לעשות איזה מלכות וממשלה לא רק בלעדיו יתברך, אלא גם נגדו יתברך ממש, אשר זהו העבודה זרה הכי קשה בימינו אלה קדם התגלות מלך המשיח, ועל-כן הזהירנו רבנו, זכרנו לברכה, מאד מאד להתחזק באמונה הקדושה ובפרוש אמו, שזהו יהיה עקר הנסיון הכי קשה לכלל ישראל, ובעוונותינו הרבים אנו עדים שכן נתקיים נבואתו הקדושה של רבנו, זכרנו לברכה, ועל-כן, אהובי, אחי היקר, רק חזק באמונה פשוטה בו יתברך, ותרגיל את עצמך לדבר עמו יתברך כלשון שאתה רגיל בה, ועל-ידי זה יזדכך מחך ותזכה לאמונה ברוחה ונקיה, ותדע ביריעה מחלטת אשר כל קיום עם ישראל הוא רק

על-ידי התורה והמצוות, ואין כחנו אלא בפנינו וקדם
 ביאת משיח צדקנו אין לנו שום מלכות וממשלה
 והנהגה טבעית כלל. כי זהו עבודה זרה גמורה,
 וכדיעות אלו דיקא תזכה לחזר אליו יתברך ואל
 התורה הקדושה, ולקיים מצוותיו יתברך.

י.ב.

צריך למסר נפשו בכל יום ויום, ובכל שעה
 ושעה, ובכל רגע ורגע על מדת האמונה הקדושה, כי
 אי אפשר לזכות לאמונה ברוחה ומזככת פי אם על-ידי
 מסירות נפש ממש, כי כפי המרירות וההרפתקאות
 שעוברים על כל אחד ואחד בכל יום ויום, רחמנא
 לצלן. בהכרח שיהיה מחו מנתק ממנו יתברך וישכח
 אותו יתברך, חס ושלום, אבל בזה שיהיה תמיד מוכן
 למסר נפשו אליו יתברך, בזה יחזר ויבדק עצמו אליו
 יתברך, ועל-כן אהובי, אחי היקר, אל תפל בדעתך
 כלל מכל מה שעובר עליך, רק הדבק נפשך במסירות
 נפש אליו יתברך, וזה יאיר עליך מדת האמונה, ועל-
 כן הצדיקים הגדולים במעלה נוראה ונפלאה שזוכים
 לאמונה ברוחה ומזככת כל זה בא להם מתקף מסירות

נפשם אליו יתברך תמיד, ובכל עת ורגע הם מוכנים למסור את נפשם אליו יתברך, ועל־כן מאיר עליהם אורו האין סוף, ברוך הוא, בגלוי נפלא, אשריהם ואשרי חלקם!

יג.

אחי היקר! עליך להתחדש בכל יום ויום עם האמונה הקדושה, כי בלילה — בעת השנה הנשמה נכנסת בתוך המלכות הנקראת ב'א'ר', וזה שאנו אומרים קדם השנה ב'י'ךך א'פקיד ר'וחי, שאנו כוללים ומכניסים את נשמתנו בתוך המלכות שנקראת אמונה. ועל־כן תכף ומיד כשקם מהשנה, עליו להתחדש באמונה מחדש, וזה שכתוב (איכה ג'): חדשים לבקרים רבה אמונתך, שאנו מתחדשים בכל בקר עם הרבה אמונה. ועל־כן אמר רבנו, זכרוננו לברכה, כשאדם מתחיל באמונה תקונו הוא שנה, כי ביותר מועילה השנה לאמונה, כי בשעת השנה הנשמה נכנסת אל תוך האמונה הקדושה. ועל־כן בשעה שאתה קם מהשנה, ראה להתחדש מחדש באמונה, ותחזור בעצמך פסוקי האמונה הקדושה, ותובה לדבר עמו

יתברך אז, באפן שתתחזק ותתחדש יותר ויותר
 אמונתך, כי תפלה ואמונה תלויים זה בזה, פי כשאדם
 מאמין שהוא יתברך נמצא ואין נמצא זלתי, והכל לכל
 אלקות גמור הוא: דומם, צומח, חי, מדבר, הפל
 אלקותו יתברך, אז תמיד מדבר עמו יתברך כאשר
 ידבר איש עם רעהו, והבן עם אביו, והעבד אל אדוניו.
 וזהו המדרגה הכי גבוהה באמונה הקדושה, פי צריך
 לזכות להרגישו יתברך בקדוב ובגלוי כזה, עד שלא
 יוכל לעשות שום דבר מבלי שיידבר ויתיעץ את עצמו
 עמו יתברך מקדם, ואז כשזוכה לאחו במדרגה כזו, אז
 תעלה בכל פעם במדרגה אחר מדרגה, אשרי לו!

יד.

צריך שתחזק היטב ברעתך, ששלמות האמונה
 הקדושה הוא דיקא כשזוכה להפירו יתברך בהכרה
 ברורה ומזככת, עד שירגיש אותו יתברך שהוא אתו,
 עמו ואצלו ממש, ועל-ידי-זה יפתח פיו וידבר עמו
 כאשר ידבר איש עם רעהו, והבן עם אביו, ויספר את
 כל מה שעובד עליו בפרטי פרטיות אליו יתברך
 בלשון שהוא רגיל בה, כי עקר שלמות האמונה

הקדושה הוא דיקא על-ידי תפלה, ולהפוך — עקר שלמות התפלה הוא דיקא על-ידי האמונה הקדושה, שעושה אחד מהתפלה והאמונה. בכחינת: הוא תהלתך והוא אלקיך (דברים י'), לעשות אחד מתפלה והאמונה בו יתברך. ובאמת עליך לדעת כי האמונה צריכה להיות בשלמות בכל הבחינות, ובלא זה אין להתפלה שלמות, ואינה נעשית כלי לקבל השפע שממשיכים על-ידי תפלה; כי באמת עקר המשכת שפע רוחני וגשמי אור אלקי זה תלוי רק כפי שאוחז במדרגת התפלה, ואז כשחזק בתפלה ושיחה בינו לבין קונו, אזי זוכה ונעשה לו כלי לקבל השפע, אבל עקר שלמות הכלי הוא דיקא על-ידי אמונה, כי הכלי לקבל בה השפע נשלם דיקא על-ידי אמונה שלמה בו יתברך, שהוא שומע תפלתו, הינו כמו שצריך שיהיה לו אמונה שלמה בהשם יתברך, שהוא בורא הכל ומנהיג, מושל ומשגיח, וכידו לשנות את הטבע כרצונו, ולהשפיע כל טוב, כמו-כן צריך שיהיה לו אמונה בעצמו — להאמין באמונה שלמה בהשם יתברך שומע ומאזין ומקשיב כל דבור ודבור של כל אחד מישראל, אפלו מהגרוע שבגרועים, כי הוא יתברך שומע תפלת כל פה, ויש כח בכל אחד

מישראל לפעל בקשחו ברחמים אצלו יתברך. אם יתפלל באמת אליו יתברך, כמו שכתוב (תהלים קמ"ה): קרוב השם לכל קוראיו, לכל אשר יקראהו באמת. וכל זמן שאין להאדם אמונה בעצמו — שגם לו יש כח להמשיך שפע בתפלתו, עדין אין לו כלי לקבל השפע. כי אין לו מקום וכלי בלבו לקבל השפע. מאחר שלפי דעתו הוא רחוק מלקבל השפע ולהמשיך השפע, מאחר שאינו מאמין בעצמו שתפלתו עושה רשם למעלה בכל העולמות.

על-כן, אהובי, אחי היקר, אעצך ויהיה אלקים עמך. חזק ואמץ באמונה פשוטה שאין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ותציר בדעתך איה שהכל לכל אלקות גמור הוא, וכל חיותך רק ממנו יתברך, אשר הוא מחיה ומנהיג אותך, ועל-כן כל תנועה ותנועה שלך, ומכל-שכן כל דבור ודבור שלך עושה רשם גדול למעלה בכל העולמות, כי הוא יתברך שוקד על שפתותיך, וכל מוצא פיה נשמע ונתקבל אצלו יתברך, ועל-ידי אמונה זו יהיה נעשה אצלך כלי, ותוכל להמשיך עליך שפע גשמי ורוחני גם יחד. כי זהו העקר — להאמין שהוא יתברך כל יכול, שליט

ומושל ומנהיג כרצונו יתברך, והוא חנון ורחום ומרבה להיטיב, ושומע גם תפלתך; ועל-ידי-זה שתהיה חזק באמונה, הן בו יתברך — שהכל ממנו, והן בעצמך — שהוא שומע תפלתך, על-ידי-זה דיקא יהיה נעשה אצלך כלי שלם, ותוכל להמשיך שפע ורעת, ותזכה להושע בכל מה שאתה צריך. העקר ראה אהובי, בני ואחי, להרגיל את עצמך לדבר עמו יתברך, ותספר לפניו יתברך את כל לבך, ותאמין באמונה פשוטה שהוא יתברך שומע כל דבור שלך, ועל-ידי-זה תזכה להעשות כלי שתהיה חלה בו הברכה.

טו.

אחי, אחי היקר! חזק ואמץ מאד מאד בכל מה שעובר עליך, וזה תזכה על-ידי מדת האמונה הקדושה, להאמין בתמימות ובפשיטות בו יתברך, אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם ממש, וכל מה שתכניס בדעתך אמונה ברורה ומחלטת זו, כמו-כן יותר ויותר יזדכך מחך בזכות רב, ויאיר עליך אורו

יתברך, ואז לא תירא ולא תפחד משום דבר, ומשום
 בלבול, ומשום ירידה ונפלה כלל, אדרבה מכל מה
 שרק יעבר עליך תחזור אליו יתברך; ובאמת עליך
 לדעת אהובי, אחי היקר, כי אין לך עוד התחזקות
 להתחזק ולעמד על עמדך, כמו מדת האמונה
 הקדושה, אשר מי שחזק בזה, אינו מפחד משום דבר,
 ועובר על הכל, כי מה יעשה לו אדם, מאחר שדכויק
 בו יתברך; ואם עושה לו אדם משהו, הוא יודע שהכל
 ממנו יתברך, ועל-כן הוא חוזר ובורח עד המכהו, הינו
 אליו יתברך, ומספר את כל לבבו לפניו יתברך, ומשיח
 ענינו ומצבו אליו יתברך, כאשר ידבר ויספר וישיח
 אחד עם חברו, וזהו המדרגה הכי העליונה שהאדם
 צריך לזכות אליה בזה העולם, מרב אמונה ודבקות
 יפתח לבו, ודעתו ופיו, ויתחיל לדבר עמו יתברך,
 אחי, אחי היקר! קום עמד עתה על עמדך, ואל תפל
 בדעתך ואל יחלש רצונך מכל מה שעובר עליך, רק
 הכנס בעצמך אמתת מציאותו יתברך, ותשיח ותספר
 את כל לבך וכל עניניך אליו יתברך, ועל-ידי-זה תזכה
 להושע בישועה שלמה.

טז.

צריך שתדע אהובי אחי היקר, שהאמונה הקדושה היא יסוד כל היהדות, וכל המצוות צריכים להביא את האדם אל נקודת האמונה הקדושה, כמו שכתוב (תהלים קי"ט): כל מצותיך אמונה. וכן בגשמיות אי אפשר לעבר את העולם בלי אמונה, כי כפי רבוי המרירות, וההרפתקאות, והיסורים, הגלים והמשברים שעוברים על כל אחד ואחד בפרטי פרטיות בכל יום ויום, אי אפשר לעמד ולהתקיים ולהחזיק מעמד בלא אמונה; ועל-כן אלו שאין להם אמונה, רחמנא לצלן, חיהם אינם חיים כלל, כי תמיד חסר להם משהו, ואינם שבועי רצון מכל מה שיש להם, כי תמיד מרגישים איזה חסרון, ואפלו שיהיה להם כל הכלי העולם הזה והכליו, מרגישים עדין איזה חסרון ואי שביעות רצון; מה שאין כן מי שיש לו אמונה ברורה ומזככת, ויודע שהכל בהשגחת המאציל העליון, ואין שום דבר וענין שלא יהיה גנוז שם אלוֹפּוֹ של עולם ורצונו יתברך, לו עובר הכל בטוב, כי כל מה שרק יעבור עליו הוא יודע שהשם יתברך שם, ואין בלעדיו כלל, והכל רק ממנו יתברך:

ומכל שכן בשזוכה להרגיל את עצמו להתפלל לפניו
 יתברך. ולדבר אליו יתברך באשר ידבר איש עם רעהו
 בלשון שרגיל בו. שאז ממשיך על עצמו ערכות
 נעימות זיו האמונה הקדושה. ובאמת עליך לדעת כי
 עקר השלמות הוא רק אצלו יתברך. ועל-כן כל מה
 שהאדם ממשיך את עצמו יותר אליו יתברך. יותר
 שלמות נמשך ונכנס בו. וכבר לא חסר לו שום דבר.
 כי אינו צריך רק את השם יתברך לבד. ועובר את חזיו
 בטוב ובנעימים. ועל-כן רק חזק ואמץ באמונה
 פשוטה בו יתברך. ולידע בידיעה ברורה וחזקה. אשר
 שום דבר גשמי. לא יארע בלתי רצונו והשגחתו
 יתברך. אפלו דומם — אכן לא יתהפך ממקום למקום
 וכו'. או צומח — עלה מאילן. לא יפל אל מקום
 מסים וכו'. או חי. לא יפסע וילך וכו'. או מדבר. לא
 יעשה שום מעשה ופעלה וכו'. בלתי השגחתו ורצונו
 יתברך. ואז אם ידע ידיעות אלו יגאל מכל צרותיו
 ויסוריו. ודכאון ועצבון. ומשיך על עצמו נעים ערכות
 זיו וחיות אור השכינה הקדושה.

יז.

אחי היקר! אתה צריך להכניס את עצמך באמונה
 הקדושה. עד שלא תרגיש שום דבר רק אמתת
 מציאותו יתברך, ובדומם, צומח, חי, מדבר, תראה
 בעיני שכלך שהכל אלקות גמור הוא, רק נתלבש
 ונסתר ונעלם בלבוש והסתרה והעלמה הזו שלפי
 מראה עיניך, ואז כשתזכה לגלוי אמונה ברורה כזו,
 אזי תראה ותשמע ותבין ותשכיל איך שהכל מגלים
 נוראות נפלאות סודות וסתרי נסתרות, רזין ורזי דרזין.
 כי הוא יתברך, מצמצם עצמו מאין סוף עד אין
 תכלית, ומדבר ומגלה להצדיק עתידות ונעלמות פלאי
 פלאות. אשרי המדבק עצמו באמונה ברורה ומזככת
 כזו, עד שיזכה להגיע אל גלוי אורו יתברך כזה, אשרי
 לו, ואשרי חלקו, וזה חלק הצדיקים הזוכים ונוחלים
 עולם הבא בעולם הזה.

יח.

כשתכניס את עצמך אל תוך האמונה הקדושה,
 ותדע בידיעה ברורה ומחלטת אשר אין שום מציאות

בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, דבר גדול ודבר קטן הכל ממנו יתברך, ואין שום טבע ומקרה כלל, אז דיקא תזכה לחיות חיים נעימים וברוכים, כי לא תקנא את שום ברִיה שבעולם, לא ברוחני ולא בגשמי, ורבנו, זכרוננו לברכה, גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רע"ח) כי זה המדרגה הכי גדולה — לא לקנא שום ברִיה שבעולם רק אותו יתברך, שיהיה כל כסופיו ורצונותיו להכלל באורו יתברך, ואינו צריך שום דבר מבלעדי רצונו יתברך, ולאדם כזה לא יכולים לעשות שום דבר, לא טוב ולא רע, כי תמיד רק בורח אליו יתברך, ונכלל בו לגמרי, אינו מקנא שום ברִיה שבעולם, לא בעלמא הדין ולא בעלמא דאתי, רק כל כסופיו להשיג בכל פעם יותר ויותר אורו יתברך, ואם-כן מה שיך שיהיה שבור ונפול ברוחו ודעתו? מאחר שאינו חפץ שום דבר רק חיותו יתברך, וזה יכולים למצא בכל מקום ובכל עת, אשרי הזוכה להשגה זו, ואז טוב לו בעולם הזה ובעולם הבא, ואין שום הפרש אצלו בין חיים למיתה, כי תמיד נכלל באורו יתברך.

י.ט.

צריך להכניס עצמו כל-כף בהאמונה הקדושה, עד שלא יהיה לפני מראה עיניו כי אם אמתת מציאותו יתברך ותמיד יציר איך שהוא מסבב עם אור, והוא עומד בתוך האור. ובאמת מי שזוכה לקצת ישוב-הדעת, יבין וישפיל כי אין בלעדיו יתברך כלל, והכל אלקות גמור הוא, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, ואין שום טבע ומקרה כלל, והכל משגח בהשגחה נוראה ונפלאה ממנו יתברך — כל מה שידבר, וכל מה שיעשה, ולכל מקום שילך, וכידיעות אלו יזכה להגאל מגלותו. ובאמת צריך שתדע, כי מהו"ה מצעדי דרך, כי כל הדרכים שהאדם צריך לילך לשם, הכל ממנו יתברך — שילך שם האדם, ויתקן שם איזה דבר, כי בכל דרך שאיש ישראלי הולך הוא מתקן משהו על-ידי קיום מצותיו יתברך, על-ידי ברכה שמברך שמו יתברך, או על-ידי תפלה שמתפלל לפניו יתברך, ועל-פן אין לפל בדעתו מפל מה שעובר עליו, רק יראה להמשיך את עצמו אליו יתברך, ממקומו שהוא מנח ונמצא שם, ועל-ידי-זה יעלה שעשועים גדולים לפניו יתברך, אשרי לו!

אחי. אחי היקר! ראה לחזק את עצמך באמונה
 פשוטה, ותכניס בך תמיד יד השם, הינו בכל ענייך
 בכל מה שעובר עליך, בין ברוחני, ובין בגשמי,
 שקמים עליך יצרף הרע, ומתנגדים רשעים ארורים,
 אשר לוחצים אותך, ומשברים ומחרפים ומגדפין
 אותך ושופכים דמך כמים, תדע כי יש שם יד השם;
 ותדע כי שום דבר לא נעשה מעצמו, והכל בהשגחת
 המאציל העליון ברצונו הפשוט, ובכונתו העמקה
 בלתי משגת, ובוזה שתכניס בעצמך יד השם, על-ידי-
 זה תזכה לצל, הינו — שתסתתר בצלו יתברך, בסתר
 צל כנפיו יתברך, והוא ישמר אותך, והעקר שבתקף
 דחקותך ומרירותך לבל תהרהר אחריו יתברך כלל,
 למה הרשעים עושים חיל ומצליחים, והיזראים
 והכשרים נחונים למרמס ולכזיון, ונשפך דמם כמים?
 עליך לדעת כי יש בזה יד השם, ותתפלל אליו יתברך,
 ותספר לפניו יתברך כל לבך, וכל מה שעובר עליך
 בפרטי פרטיות, ועל-ידי-זה דיקא סוף כל סוף יהיה
 מפלה לאלו הרשעים המצערים ומכזים ומחרפים
 אותך; העקר ראה לשמר את עצמך, שלא יתאחו בך

הרע-עין והרע-לב להרהר, חס ושלום, אחריו יתברך.
 רק תדע תמיד — "צדיק השם בכל דרכיו וחסיד בכל
 מעשיו". אף שהרשעים זוכים בדין, ויש להם מפל
 טוב. (עין לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן נ"ה) וכידועות אלו
 תזכה לעבר את העולם לבטח.

כא.

צריך שתדע אהובי, אחי היקר, שהאמונה נקראת
 מדה המלכות דלית לה מגרמה כלום, כי אמונה היא
 בדבר שאין השכל מבין, כי מה שהשכל מבין לא שייך
 לקרותו אמונה, כי הלא מבין בשכלו, אלא כל מה
 שלמעלה משכלו והשגתו בזה שייך אמונה, ועל-כן
 צריך שתסלק בכל פעם את שכלך ובינתך והשגתך
 ובאפן הזה תבוא אל אמונה יותר ברורה ומזככת, בגין
 דלית לה מגרמה כלום, אלא מה שמקבלת מהשמש
 שהיא אור החכמה, וכל מה שהאדם זוכה לסלק בכל
 פעם ביותר את שכלו והשגתו לגמרי, ומפיל את עצמו
 אל תוך אמונה פשוטה ביותר, כמו-כן זוכה שיאיר בו
 יותר אורו יתברך בגלוי רב, וכדגמת הלכנה לגבי
 השמש, כל מה שנתרחקת מהשמש, יותר מאירה,

ועל-כן הצדיקים משברים את עצמם תמיד, ומקטינים ומבטלים את עצמם בכל פעם יותר ויותר, ועל-כן הם זוכים להתעלות יותר ויותר, כי מאיר עליהם ביותר אור השגת אלקותו יתברך, ולהפוך כל מה שחושבים שהם כבר מקרבים, כמז-כן הם מתרחקים ונתחשוף להם לגמרי, וכמז-כן הצדיקים מדמים ליוצרם, כל מה שעומדים מרחוק מהם, הינו שיודעים ומאמינים במעלתם ומדרגתם, ומכבדים אותם, כמז-כן הם מאירים בו אור השגתם ומדרגתם, מה שאין כן כל מה שמתקרבים אליהם ומזלזלים בכבודם, הם נתרחקים מהם, ואי אפשר לקבל מהם כלל, אדרבה נופלים עליהם קשיות וספקות, וזה שאמר התנא (אבות, פרק ב' ט"ו): והוי זהיר בגחלתן שלא תקוה, כי גחלת מאירה ומחממת, או שהיא שורפת, אם עומדים ממול — אזי היא מאירה ומחממת, וכל מה שמתקרבים אליה, ונוגעים בה — נשרפים ונכוים.

ועל-כן כמו בכלליות האמונה הקדושה צריכים לעמוד תמיד מרחוק בבחינת (פראשית כ"ב): וירא את המקום מרחוק, וכמז-כן יאיר בו אור זיו שכונת עזו יתברך, וכמז-כן לגבי האמונה, בפרטיות אמונת

חכמים — צריכים לעמד מרחוק ולהזהר מאד מאד לא לנגע בהם. הינו לא להתחצף, חס ושלום, כנגדם. כי אז אדרבה — לא די שלא יקבלו, אלא יעלו על דעתו כל מיני קשיות וספקות עליהם. ועל-כן אשרי העומד מרחוק, ומאיר על עצמו אור האמונה הקדושה בו יתברך, ואור האמונה בהצדיקים הקדושים, ועל-ידי-זה יעלה מעלה מעלה, עד שיזכה לבוא אל מדרגה שיהיה עייל בלא בר, נכנס ויוצא בלי רשות, בכל פעם שירצה, כי כל מה שמבטלים את עצמם לגמרי ומכניעים את עצמם, כמו-כן מאיר בהם כל האורות והשגות העליונות, עין לא ראתה; אשרי שיאחו בזה.

כב.

אי אפשר לזכות לטהרת המחשבה, כי אם על-ידי מדת האמונה הקדושה, כי כל מה שהאדם זוכה להכניס בדעתו אמתת מציאותו יתברך, ואיך שאין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, כמו-כן זוכה שמזדככת ונטהרת מחשבתו. כי באמת המאמין באמונה פשוטה בו יתברך, אשר לא ימצא דבר גדול

וְדָבַר קָטָן שְׁלֵא תְהִיָּה בּוֹ הַשְּׁגָחַתוֹ הָעֲלִיּוֹנָה, וְאִפְלוּ מֵהַ
 שְׁנַעֲשֶׂה מִבְּעַל בְּחִירָה, הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ; אָדָם שֵׁיִשׁ
 לוֹ אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזֻכָּכַת כְּזוֹ, דִּיקָא הוּא יָכוֹל לַעֲבֹר
 עַל הַכֹּל, וּמַחֲשַׁבְתּוֹ נִטְהָרַת, וְזוֹכֵה לִישׁוּב הַדַּעַת וְזִכּוּף
 הַמַּחֲזִין, וְדְבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּדַבְּקוֹת אֲמַת. אֲשֶׁרֵי לוֹ,
 וְאֲשֶׁרֵי חֲלָקוֹ!

כג.

אָחִי הַיְקָר! עֲלֶיךָ לְדַעַת כִּי אֵי אֲפָשָׁר לְשַׁבֵּר
 וּלְכַבֵּל אֶת הָרַע מִהָאָדָם, רַק עַל־יְדֵי תַקְוָה הָאֲמוּנָה
 הַקְּדוּשָׁה וְלִהְיוֹת בְּדַעַתוֹ אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ
 בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת, וְלִידַע שֶׁהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר
 הוּא וְאֵין שׁוּם טַבַּע וּמִקְרָה כָּלֵל, רַק הַכֹּל בְּהַשְּׁגָחַת
 הַמְּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וּבְכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה וּמֵאֲרַע שָׂרָק
 מִסְתַּוְּבַב עִמּוֹ, יָדַע כִּי אֵלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם שָׁם הוּא
 מִסְתַּתֵּר, וְעַל־יְדֵי יְדִיעָה זֹאת יִשְׁבֵּר אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת וְהָרַע
 שֶׁנִּדְבַּק בּוֹ, וְעַל־כֵּן אָמַר רַבֵּנוּ, זְכַרְנוֹנוּ לְבִרְכָה: (סֵפֶר
 הַמִּדּוֹת, אוֹת אֲמוּנָה, סִימָן ל"ג): עַל־יְדֵי אֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה
 בְּרוּךְ הוּא יִסְלַח לָךְ עַל עֲוֹנוֹתֶיךָ, עֵינֵי שָׁם, כִּי עָקַר הָרַע
 וְהַחֲשֵׁף שֶׁנִּדְבַּק בְּהָאָדָם הוּא רַק עַל־יְדֵי עֲוֹנוֹתָיו, וּכְפִי

פגמיו. כמו־כן נחשף ממנו אורו יתברך לגמרי; אבל על־ידי שיחזק את עצמו באמונה ברוחה ומחלטת בו יתברך, על־ידי־זה יזכה שישלח לו הקדוש ברוך הוא על עוונותיו, ויתחיל להאיר לו אורו יתברך בגלוי נפלא.

כד.

אחי, אחי היקר! עליך להתבטל לגמרי אליו יתברך, ולמסר את כל נפשך וחושך ותנועותיך תמיד אליו יתברך, ותהיה רגיל לדבר הרבה עמו יתברך בתמימות ובפשטות גמור, כאשר ידבר איש עם רעהו, ותספר לפניו יתברך את כל לבך כל מה שעובר עליך, ודבר זה יזכה ויטהר ויקדש את איבריך מבית ומבחוץ, יותר מכל מיני תעניות וסגופים, ורבונו זכרנו לברכה, גלה לנו אשר כל הצדיקים האמתיים, גדולי ומבשרי מנהיגי האמה הישראלית: האבות והנביאים, התנאים והאמוראים, והגאונים והצדיקים שבכל דור ודור התנהגו כן, שדברו עמו יתברך בלשון שרגילים, והיו מתבודדים עמו יתברך, עד שבאו לידי התפשטות הגשמיות, והיתה מדרגתם במדרגת

הנבואה ורוח הקדש ברורה ומזככת מאד; כי על-ידי רבוי שיחה ותפלה ודבורים בינם לבין קונם. נדבק מתם ודעתם בו יתברך בתכלית הדבקות, וכבר לא הסחו דעתם ממנו יתברך כל ימי חייהם, ועל-ידי-זה השרה הקדוש ברוך הוא שכנינתו עליהם, והיו עושים אותות ומופתים — שדוד הטבע ממש, אשרי עין ראתה זאת. ועל-כן גם אתה אהובי, אחי היקר, הרגל את עצמך בעבודה הקדושה הזו, ותתמיד בדבר זה מאד מאד מדי יום ביומו, לדבר לשיח עמו יתברך בלשון שאתה רגיל בה, וזה יבנה לך את האמונה הקדושה, אשר היא בית בטוח ושמור מאד. כי מי שזוכה לברוח תמיד אליו יתברך, ומדבר ומשיח עמו יתברך, על-ידי-זה לבו כבר חזק מאד מאד באמונה בו יתברך, ואינו מתירא ומתפחד משום בריה כלל, כי המאמין האמתי — בכל מיני מקרים רעים, חס ושלום, הוא יודע איפה להתחבא עד יעברו זעם, ועד שימתקו הדינים, כי אמונה פשוטה בו יתברך נותנת לאדם בית מגוס טוב, והוא חי ברגיעות, בישוב הדעת בלי שום פחדים כלל, מאחר שהוא תמיד אצלו יתברך, אשרי הזוכה להגיע אל מדרגה זו!

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!

מוֹתְרָאִישׁ נִיִּי אָמַר: אֵין עוֹד מְקוֹם טוֹב לְהַחְזִיק
מֵעַמֵּד וּלְהַתְחַזֵּק בְּקִיּוֹם הַיְהוּדוֹת וּבְאַמוּנָה פְּשׁוּטָה
כְּמוֹ אֶעֱלֶה רַבְּנֵי ז"ל, הֵן בְּבַחְרוּתוֹ. וְהֵן כְּשֶׁהוּא
זָקֵן אֵין עוֹד מְקוֹם יוֹתֵר פְּטוּחַ כְּמוֹ לֵהִיּוֹת מִלְּקָרֵב
אֶל רַבְּנֵי ז"ל, כִּי הוּא מִלְּמַדְנֵי עֲצוֹת נוֹרְאוֹת
וּנְפִלְאוֹת עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֶט בְּחַיֵּינוּ, וּבְעֶקֶר עֵינֵינוּ
הַתְּסֵלָה וְהַהֲתַבּוּרָדוֹת, לֵהִיּוֹת רְגִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ וְתַבְרָךְ
בְּתַמִּימוֹת וּבְטִשְׁטוֹת גְּמוּרָה, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם
רֵעֵהוּ וְהֵבֵן אֶל אָכִיו, אֲשֶׁר עַל־יְדֵי הַעֲצָה הוּא
יְכוּלִים לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד. הֵן בְּבַחְרוּתוֹ וְהֵן כְּשֶׁהוּא
אֲבֵרֶךְ וְטָרוּד מִלְּדָיו וּמִפְּרִנְסוֹתוֹ וְכוּ', וְהֵן כְּשֶׁהוּא
בְּכַר זָקֵן: אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּתְקָרֵב אֶל רַבְּנֵי ז"ל בְּאַמֶּת!
(אמרי מוֹתְרָאִישׁ. חֶלֶק א'. סִימָן עו)